

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 lipca 1996 r.

Nr 91

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 409 — z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody 1965
410 — z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej 1973

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 411 — z dnia 18 lipca 1996 r. w sprawie wytycznych realizacji budżetu państwa w 1996 r. w zakresie dotacji dla gmin na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych . . . 1978

ROZPORZĄDZENIA:

- 412 — Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 12 lipca 1996 r. w sprawie zakresu i wzoru ewidencji skupu zwierzyny żywej, tusz zwierzyny i ich części . 1982
413 — Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 12 lipca 1996 r. w sprawie rodzaju dokumentów i zakresu informacji wymaganych przy składaniu wniosku o udzielenie koncesji określonych prawem łowieckim 1983

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

- 414 — z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości 1983

409

USTAWA

z dnia 4 lipca 1996 r.

o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 i z 1994 r. Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za gospodarstwo rolne dla celów podatku rolnego uważa się obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz, sklasyfikowanych w operatach ewidencyjnych jako użytki rolne, gruntów pod zabudowaniami związanymi z prowadzeniem tego gospodarstwa o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej lub osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli gospodarstwo rolne jest współwłasnością albo jest we współposiadaniu dwóch lub więcej osób prawnych lub osób fizycznych, z wyjątkiem małżonków, to grunty tego gospodarstwa stanowią odrębny przedmiot opodatkowania.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Nie podlegają opodatkowaniu, z zastrzeżeniem ust. 2, grunty:

- 1) pod jeziorami i wodami płynącymi, grunty, na których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę, oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi,
- 2) stanowiące nieużytki,
- 3) wpisane do rejestru zabytków, pod warunkiem ich zagospodarowania i utrzymania zgodnie z przepisami o ochronie zabytków,
- 4) zajęte na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza,
- 5) stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy osiągnęli wiek emerytalny bądź są inwalidami I lub II grupy,
- 6) wyłączone na cele nierolnicze na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych.

2. Grunty, o których mowa w ust. 1 pkt 6, podlegają jednak opodatkowaniu podatkiem rolnym przez okres do 2 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji administracyjnej, w wypadku gdy w tym okresie na gruntach tych prowadzona jest działalność rolnicza.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym, z zastrzeżeniem ust. 2, ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych, jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które:

- 1) są właścicielami albo samoistnymi posiadaczami gruntów wchodzących w skład gospodarstw rolnych lub
 - 2) posiadają — na podstawie zawartej umowy albo innego tytułu prawnego, a także bezumownie — grunty wchodzące w skład gospodarstw rolnych stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy.
2. Obowiązek podatkowy od gruntów pozostających w zarządzie Lasów Państwowych oraz wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, nie objętych obowiązkiem podatkowym na podstawie ust. 1 pkt 2, ciąży odpowiednio na nadleśnictwach i na jednostkach organizacyjnych Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, faktycznie władających gruntami.
3. Jeżeli grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego zostały w całości lub w części wydierżawione na podstawie umowy zawartej stosownie do przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, obowiązek podatkowy od tych gruntów ciąży na dzierżawcy.
4. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, wniesionych do spółdzielni produkcyjnych jako wkład gruntowy, ciąży na spółdzielni produkcyjnej.
5. Jeżeli gospodarstwo rolne stanowi współwłasność małżonków lub odrębną własność każdego z nich, obowiązek podatkowy ciąży łącznie na obojgu małżonkach.
6. Obowiązek podatkowy w podatku rolnym od gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, o którym mowa w art. 1 ust. 3, ciąży na tej osobie będącej współwłaścicielem lub współposiadaczem, która to gospodarstwo prowadzi w całości, a jeżeli gospodarstwo rolne prowadzą wszyscy lub niektórzy spośród

współwłaścicieli (współposiadaczy) albo żaden z nich — obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach (współposiadaczach).”;

4) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Podatek rolny od 1 ha przeliczeniowego za rok podatkowy wynosi równowartość pieniężną 2,5 q żyta, obliczoną według średniej ceny skupu żyta za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy.
2. Średnią cenę skupu, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału.”;

5) art. 6a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6a. 1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.
2. Obowiązek podatkowy wygasa ostatniego dnia miesiąca, w którym przestały istnieć okoliczności uzasadniające ten obowiązek.
3. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek rolny za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał ten obowiązek.
4. Jeżeli w ciągu roku podatkowego grunty gospodarstwa rolnego zostały zajęte na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza lub po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności przywrócono na tych gruntach działalność rolniczą albo z innych powodów ich powierzchnia uległa zmniejszeniu lub zwiększeniu, kwota należnego podatku rolnego ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ta zmiana.
5. Osoby fizyczne są obowiązane złożyć właściwemu organowi gminy pisemne informacje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie albo wygaśnięcie obowiązku w podatku rolnym lub o zaistnieniu zmian, o których mowa w ust. 4.
6. Podatek rolny na rok podatkowy od osób fizycznych ustala, w drodze decyzji, wójt (burmistrz, prezydent) właściwy ze względu na miejsce położenia

gruntów. Podatek jest płatny w ratach, w terminach do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego.

7. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku podatkowego w podatku rolnym lub zaistniały zmiany, o których mowa w ust. 4, wójt (burmistrz, prezydent) dokonuje zmiany decyzji, którą ustalono ten podatek.

8. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz jednostki organizacyjne Lasów Państwowych są obowiązane:

1) składać, w terminie do dnia 15 stycznia, organowi gminy, właściwemu ze względu na miejsce położenia gruntów, deklaracje na podatek rolny na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu — w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku,

2) odpowiednio skorygować deklaracje, w razie zaistnienia zmian, o których mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian,

3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek rolny — bez wezwania — na rachunek budżetu właściwej gminy w terminach do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada.”;

6) w art. 6b wyrazy „innych osób i jednostek niż wymienione w art. 6a” zastępuje się wyrazami „osób fizycznych”;

7) w art. 12:

a) w ust.1:

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) grunty lub prawo wieczystego użytkowania gruntów, nabyte w drodze kupna na utworzenie nowego lub powiększenie już istniejącego gospodarstwa do powierzchni nie przekraczającej 100 ha, oraz grunty Państwowego Funduszu Ziemi i Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa objęte w trwałe zagospodarowanie w celu utworzenia nowego gospodarstwa lub powiększenia gospodarstwa już istniejącego do powierzchni nie przekraczającej 100 ha — na okres 5 lat,”

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) użytki rolne, na których zaprzestano produkcję rolnej, z tym że zwolnienie może do-

tyczyć nie więcej niż 20% powierzchni użytków rolnych gospodarstwa rolnego, lecz nie więcej niż 10 ha — na okres nie dłuższy niż 3 lata.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, liczy się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawarto umowę sprzedaży gruntów bądź prawa wieczystego użytkowania gruntów lub objęto grunty w trwałe zagospodarowanie.”,

c) w ust. 3 skreśla się wyraz „podatkowym”,

d) w ust. 5 po wyrazie „Ziemi” dodaje się wyrazy „lub z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa”,

e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rady gmin mogą wprowadzać inne zwolnienia lub ulgi niż określone w ust. 1 i 3.”;

8) w art. 13 w ust. 2 po wyrazach „podatku rolnego” dodaje się wyrazy „od gruntów położonych na terenie gminy, w której została dokonana inwestycja — w wysokości”;

9) w art.13a:

a) w ust. 2 po wyrazach „w tych gospodarstwach” dodaje się wyrazy „zamieszkiwały i nie osiągały przychodów z innych źródeł,”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osoba została powołana do odbycia służby wojskowej, do końca miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie z tej służby.”;

10) dodaje się art.13d w brzmieniu:

„Art. 13d. 1. Zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art.13b stosuje się z urzędu, przy ustalaniu podatku rolnego na dany rok podatkowy, a pozostałe zwolnienia i ulgi podatkowe przyznaje, w drodze decyzji, wójt (burmistrz, prezydent) na wniosek podatnika.

2. W przypadku zbiegu prawa do zwolnień i ulg z różnych tytułów, przy ustalaniu zobowiązania podatkowego w podatku rolnym na dany rok podatkowy w pierwszej kolejności stosuje się ulgi określone w art. 13b, a następnie w art. 12, w art. 13a i w art. 13. Podstawę obliczenia ulgi z danego tytułu stanowi należny podatek po zastosowaniu ulgi z tytułu poprzedzającego.”

Art. 2. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54,

poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 147, poz. 713) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rozdziału 9.”;

2) w art. 60 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli las jest współwłasnością albo jest we współposiadaniu dwóch lub więcej osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej albo osób fizycznych, z wyjątkiem małżonków, to las ten stanowi odrębny przedmiot opodatkowania.”;

3) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Obowiązek podatkowy w podatku leśnym, z zastrzeżeniem ust. 2, ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych, jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które:

1) są właścicielami albo samoistnymi posiadaczami lasów lub

2) posiadają lasy stanowiące własność Skarbu Państwa lub gminy na podstawie zawartej umowy lub innego tytułu prawnego, a także bezumownie.

2. Obowiązek podatkowy w podatku leśnym od lasów pozostających w zarządzie Lasów Państwowych oraz wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, nie objętych obowiązkiem podatkowym na podstawie ust. 1 pkt 2, ciąży odpowiednio na nadleśnictwach i na jednostkach organizacyjnych Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, faktycznie władających lasami.

3. Jeżeli las stanowi współwłasność małżonków lub odrębną własność każdego z nich, obowiązek podatkowy ciąży łącznie na obojgu małżonkach.

4. Obowiązek podatkowy w podatku leśnym w przypadku, o którym mowa w art. 60 ust. 2, ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach lub współposiadaczach.”;

4) w art. 62 w ust. 1 skreśla się pkt 2 i 3;

5) skreśla się art. 63;

6) w art. 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę opodatkowania podatkiem leśnym, z zastrzeżeniem art. 65a, stanowi liczba hektarów przeliczeniowych — ustalona na podstawie

powierzchni głównych gatunków drzew w drzewostanie i klas bonitacji drzewostanu dla głównych gatunków drzew — wynikających z planu urządzenia lasu lub uproszczonego planu urządzenia lasu.”;

7) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Podatek leśny od 1 ha przeliczeniowego za rok podatkowy wynosi równowartość pieniężną 0,200 m³ drewna tartaczno-iglastego, obliczoną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy.

2. Średnią cenę sprzedaży drewna tartaczno-iglastego, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału.”;

8) dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Dla lasów ochronnych, lasów wchodzących w skład rezerwatów przyrody i parków narodowych oraz lasów, dla których nie ma sporządzonego planu urządzenia lasu lub uproszczonego planu urządzenia lasu, podatek leśny za rok podatkowy wynosi równowartość pieniężną 0,3 q żyta od powierzchni 1 ha fizycznego lasów i gruntów leśnych, ustalonej na podstawie ewidencji gruntów. Równowartość pieniężną żyta ustala się według ceny określonej w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego dla celów podatku rolnego.”;

9) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

2. Obowiązek podatkowy wygasa ostatniego dnia miesiąca, w którym przestały istnieć okoliczności uzasadniające ten obowiązek.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek leśny za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek.

4. Jeżeli w ciągu roku podatkowego las został zajęty na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna lub po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności przywrócono działalność leśną, albo z innych powodów jego powierzchnia uległa zmniejszeniu lub zwiększeniu

— kwota należnego podatku leśnego ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ta zmiana.

5. Osoby fizyczne są obowiązane złożyć właściwemu organowi gminy informacje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie albo wygaśnięcie obowiązku w podatku leśnym lub o zaistnieniu zmian, o których mowa w ust. 4.
6. Podatek leśny na rok podatkowy od osób fizycznych ustala, w drodze decyzji, wójt (burmistrz, prezydent) właściwy ze względu na miejsce położenia lasu. Podatek jest płatny w ratach, w terminach do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego.
7. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku podatkowego w podatku leśnym lub zaistniały zmiany, o których mowa w ust. 4, wójt (burmistrz, prezydent) dokonuje zmiany decyzji, którą ustalono ten podatek.
8. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, nadleśnictwa oraz jednostki organizacyjne Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa są obowiązane:
 - 1) składać, w terminie do dnia 15 stycznia, organowi gminy, właściwemu ze względu na miejsce położenia lasów, deklaracje na podatek leśny na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu — w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku,
 - 2) odpowiednio skorygować deklaracje, w razie zaistnienia zmian, o których mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian,
 - 3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek leśny — bez wezwania — na rachunek budżetu właściwej gminy za poszczególne miesiące do dnia 15 każdego miesiąca.
9. Rada gminy może zarządzać pobór podatku leśnego od osób wymienionych w ust. 5 w drodze inkasa oraz określać inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.”;
- 10) skreśla się art. 80.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101,

poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 oraz z 1994 r. Nr 123, poz. 600) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 2, ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które:

- 1) są właścicielami lub samoistnymi posiadaczami nieruchomości albo obiektów budowlanych nie złączonych trwale z gruntem,
 - 2) są użytkownikami wieczystymi nieruchomości lub ich części,
 - 3) są posiadaczami nieruchomości albo obiektów budowlanych nie złączonych trwale z gruntem, stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem lub innego tytułu prawnego, a także umowy zawartej z Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa albo z ustanowionego zarządu,
 - 4) posiadają bez tytułu prawnego nieruchomości lub ich części albo obiekty budowlane nie złączone trwale z gruntem, stanowiące własność Skarbu Państwa lub gminy, z wyjątkiem nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub będących w zarządzie Lasów Państwowych.
2. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości lub obiektów budowlanych nie złączonych trwale z gruntem, pozostających w zarządzie Lasów Państwowych oraz wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, nie objętych obowiązkiem podatkowym na podstawie ust. 1 pkt 3, ciąży odpowiednio na nadleśnictwach i na jednostkach organizacyjnych Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, faktycznie władających nieruchomościami i obiektami budowlanymi nie złączonymi trwale z gruntem.
 3. Jeżeli nieruchomość stanowi współwłasność małżonków lub odrębną własność każdego z nich, obowiązek podatkowy ciąży łącznie na obojgu małżonkach.
 4. Jeżeli nieruchomość stanowi współwłasność lub współposiadanie, z zastrzeżeniem ust. 5, innych osób niż małżonkowie, obowiązek podatkowy od tej nieruchomości ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach lub współposiadaczach.

5. Jeżeli w nieruchomości ustanowiona jest odrębna własność lokali, obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od gruntu oraz części budynku stanowiących współwłasność ciąży na właścicielach lokali w zakresie odpowiadającym częściom ułamkowym wynikającym ze stosunku powierzchni użytkowej lokalu do powierzchni użytkowej całego budynku.
6. Jeżeli nieruchomość jest współwłasnością albo jest we współposiadaniu dwóch lub więcej osób prawnych albo osób fizycznych, z wyjątkiem nieruchomości, o których mowa w ust. 3 i 5, to stanowi odrębny przedmiot opodatkowania.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna,”

— w pkt 4 po wyrazie „leśna” dodaje się wyrazy „oraz nie sklasyfikowane grunty — jako użytki rolne położone na terenie miast, a także grunty wyłączone ostatecznymi decyzjami administracyjnymi na cele inne niż rolnicze lub leśne, z wyjątkiem gruntów, na których przez okres do 2 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji administracyjnej wyłączającej te grunty na cele nierolnicze prowadzona jest działalność rolnicza,”

— dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) grunty pod jeziorami, grunty zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy nie uważa się wynajmu pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych położonych na terenach wiejskich osobom przebywającym na wypoczynku, jeżeli liczba wynajmowanych pokoi nie przekracza 5.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5.1. Rada gminy określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że podatek ten nie może przekroczyć rocznie:

- 1) od 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych lub ich części w gminie o liczbie mieszkańców faktycznie w niej zamieszkałych:

a) do 10.000 mieszkańców włącznie 0,20 zł,

b) powyżej 10.000 do 50.000 mieszkańców włącznie 0,21 zł,

c) powyżej 50.000 mieszkańców 0,23 zł,

- 2) od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna, z wyjątkiem budynków lub ich części przydzielonych na potrzeby bytowe osób zajmujących lokale mieszkalne, oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w gminie o liczbie mieszkańców faktycznie w niej zamieszkałych:

a) do 10.000 mieszkańców włącznie 7,32 zł,

b) powyżej 10.000 do 50.000 mieszkańców włącznie 7,75 zł,

c) powyżej 50.000 mieszkańców 8,61 zł,

- 3) od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym 4 zł,

- 4) od 1 m² powierzchni użytkowej pozostałych budynków lub ich części w gminie o liczbie mieszkańców faktycznie w niej zamieszkałych:

a) do 10.000 mieszkańców włącznie 2,44 zł,

b) powyżej 10.000 do 50.000 mieszkańców włącznie 2,58 zł,

c) powyżej 50.000 mieszkańców 2,87 zł,

- 5) od budowli — 2% ich wartości,

- 6) od 1 m² powierzchni gruntów związanych z działalnością gospodarczą inną niż działalność rolnicza lub leśna, z wyjątkiem związanych z budynkami mieszkalnymi, w gminie o liczbie mieszkańców faktycznie w niej zamieszkałych:

a) do 10.000 mieszkańców włącznie 0,24 zł,

b) powyżej 10.000 do 50.000 mieszkańców włącznie 0,25 zł,

c) powyżej 50.000 mieszkańców 0,28 zł,

- 7) od gruntów:

a) będących użytkami rolnymi nie wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów

- ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 i z 1994 r. Nr 1, poz. 3) wykorzystywanych na cele rolnicze — 0,50 zł od jednego ara powierzchni,
- b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych — 1 zł od 1 ha powierzchni,
- c) pozostałych — 0,03 zł od 1 m² powierzchni.
2. Faktyczną liczbę mieszkańców zamieszkałych w gminie przyjmuje się według stanu na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok, na który rada gminy określa wysokość stawek podatku od nieruchomości.
3. Stawki podatku od nieruchomości określone przez radę gminy nie mogą być niższe niż 50% górnych granic stawek wymienionych w ust. 1.
4. Za grunty związane z działalnością gospodarczą uważa się grunty zabudowane i nie zabudowane, będące w posiadaniu podmiotu gospodarczego, a w szczególności:
- 1) grunty pod budynkami produkcyjnymi, magazynowymi, administracyjnymi, socjalnymi i hotelowymi,
 - 2) grunty pod budowlami i urządzeniami,
 - 3) grunty zajęte na drogi wewnętrzne i place manewrowe, place składowe, zieleńce oraz tereny, na których są lub mają być realizowane zadania inwestycyjne,
 - 4) grunty wyłączone na cele nierolnicze lub leśne:
 - a) na skutek prowadzonej działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna albo na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej,
 - b) do czasu przywrócenia tym gruntom charakteru rolniczego lub leśnego.”;
- 4) w art. 6:
- a) w ust. 6 skreśla się wyrazy „oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, z wyjątkiem wymienionych w ust. 8,”
 - b) w ust. 7 wyrazy „i jednostek wymienionych w ust. 6” zastępuje się wyrazem „fizycznych”,
 - c) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
„7a. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości lub zaistniały zmiany, o których mowa w ust. 3, wójt (burmistrz, prezydent) dokonuje zmiany decyzji, którą ustalono ten podatek.”,
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz jednostki organizacyjne Lasów Państwowych są obowiązane:
- 1) składać, w terminie do dnia 15 stycznia, organowi gminy właściwemu ze względu na miejsce położenia nieruchomości deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu — w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku,
 - 2) odpowiednio skorygować deklaracje w razie zaistnienia zmian, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian,
 - 3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości — bez wezwania — na rachunek budżetu właściwej gminy za poszczególne miesiące, w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.”,
- e) w ust. 9 wyrazy „wymienionych w ust. 6” zastępuje się wyrazem „fizycznych”;
- 5) w art. 7 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) budowle dróg publicznych oraz grunty zajęte pod te drogi, wraz z pasami drogowymi,”
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) budowle wykorzystywane bezpośrednio do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, linie elektroenergetyczne przesyłowe i rozdzielcze, rurociągi i przewody sieci rozdzielczej gazów, ciepła, paliw i wody, budowle służące do odprowadzania i oczyszczania ścieków, budynki lub ich części bezpośrednio związane z procesem poboru i uzdatniania wody,”
 - c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) grunty pod wodami płynącymi i kanałami żeglownymi, z wyjątkiem jezior oraz gruntów zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych,”;
 - d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) budynki gospodarcze lub ich części związane z działalnością leśną, zajęte na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej, oraz w gospodarstwach rolnych, w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, budynki gospodarcze lub ich części związane z działalnością rolniczą,”

e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) budynki i grunty wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć:

- 1) od motoroweru — 23,14 zł,
- 2) od motocykla — 165,10 zł,
- 3) od samochodu osobowego — 994,18 zł,
- 4) od samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 12 ton — 1.500 zł,
- 5) od ciągnika rolniczego — 150 zł,
- 6) od przyczepy o ładowności do 5 ton — 150 zł,
- 7) od pozostałych — 1.159,87 zł.

2. Przy określaniu stawek, o których mowa w ust. 1, rada gminy uwzględnia rodzaj środka, pojemność skokową silnika lub moc silnika, ładowność, masę całkowitą, a także może uwzględniać wiek albo wartość środka transportowego.”;

7) w art. 11 w ust. 3 wyrazy „w rozporządzeniu, o którym mowa” zastępuje się wyrazami „w uchwale rady gminy, o której mowa”;

8) w art. 12

- a) w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „należące do” zastępuje się wyrazami „stanowiące wyłączną własność”,
- b) w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy „i wojskowych”,
- c) w ust. 3 po wyrazach „z rodziców” dodaje się wyrazy „osoby niepełnosprawnej lub”;

9) w art. 13 w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy „, a utrzymywanych w celu pilnowania stad na pastwiskach — bez względu na liczbę”;

10) w art. 14 w pkt 1 wyrazy „40 tys. zł” zastępuje się wyrazami „22,86 zł”;

11) w art. 15 ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca, w których prowadzony jest handel, w szczególności z ręki, koszów, stoisk, wozów konnych, przyczep, pojazdów samochodowych, a także sprzedaż zwierząt, środków

transportowych i części do środków transportowych.”;

12) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Zwalnia się od opłaty targowej osoby i jednostki wymienione w art. 15 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z nieruchomościami położonymi na targowisku.”;

13) w art. 19 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że:

- a) stawka opłaty targowej nie może przekroczyć 344,63 zł dziennie,
- b) stawka opłaty miejscowej nie może przekroczyć 0,78 zł dziennie,
- c) opłata administracyjna nie może przekroczyć 114,98 zł,”;

14) w art. 20:

- a) w ust. 1 wyrazy „od 1991 r.” zastępuje się wyrazami „od 1997 r.”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „zaokrąglając je w górę do pełnych groszy”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415 i z 1995 r. Nr 147, poz. 713) w art. 14 w ust. 13 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „z wyjątkiem podatku leśnego obliczonego według zasad określonych dla lasów ochronnych oraz podatku rolnego od gruntów rolnych obliczonego według zasad określonych w odrębnych ustawach.”

Art. 5. Ulgi w podatku rolnym, przyznane na podstawie dotychczasowych przepisów, stosuje się do czasu ich wyczerpania.

Art. 6. W latach 1997 i 1998 zwalnia się od podatku od nieruchomości budynki gospodarcze lub ich części, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż rolnicza, wchodzące w skład nieruchomości, które w rozumieniu obowiązujących w 1996 r. przepisów ustawy o podatku rolnym stanowiły gospodarstwa rolne.

Art. 7. 1. Średnią cenę skupu żyta, o której mowa w przepisach ustawy o podatku rolnym, do celów ustalenia podatku rolnego w 1997 r., obliczoną według cen skupu żyta za okres pierwszych trzech kwartałów 1996 r., określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w drodze komunikatu ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału 1996 r.

2. Średnią cenę sprzedaży drewna, o której mowa w przepisach ustawy o lasach, do celów ustalenia podatku leśnego w 1997 r., obliczoną według cen sprzedaży przez nadleśnictwa drewna tartaczno-iglastego

za okres pierwszych trzech kwartałów 1996 r., określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w drodze komunikatu ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału 1996 r.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z tym że art. 7 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

410

USTAWA

z dnia 5 lipca 1996 r.

o zawodach pielęgniarki i położnej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej.

Art. 2. Zawody pielęgniarki i położnej są zawodami samodzielnymi.

Art. 3. 1. Ilekcć w ustawie jest mowa o „pielęgniarcie”, należy przez to rozumieć również „pielęgniarka”.

2. Ilekcć w ustawie jest mowa o „położnej”, należy przez to rozumieć również „położnego”.

Art. 4. 1. Wykonywanie zawodu pielęgniarki polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, a w szczególności świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz z zakresu promocji zdrowia.

2. Udzielanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, pielęgniarka wykonuje przede wszystkim poprzez:

- 1) rozpoznawanie warunków i potrzeb zdrowotnych,
- 2) rozpoznawanie problemów pielęgnacyjnych,
- 3) sprawowanie opieki pielęgnacyjnej,
- 4) realizację zleceń lekarskich w procesie diagnostyki, leczenia i rehabilitacji,
- 5) samodzielne udzielanie w określonym zakresie świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych,
- 6) edukację zdrowotną.

3. Za wykonywanie zawodu pielęgniarki przez osobę, o której mowa w ust. 1, uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu pielęgniarki,
- 2) prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie pielęgniarstwa,

3) kierowanie pracą zawodową pielęgniarek i położnych.

Art. 5. 1. Wykonywanie zawodu położnej polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, a w szczególności świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz promocji zdrowia, w zakresie opieki nad kobietą, kobietą ciężarną, rodzącą i położnicą oraz noworodkiem.

2. Udzielanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, położna wykonuje przede wszystkim poprzez:

- 1) sprawowanie opieki nad kobietą w przebiegu ciąży fizjologicznej,
- 2) prowadzenie fizjologicznego porodu i połogu oraz sprawowanie opieki nad noworodkiem,
- 3) udzielanie pomocy położniczej w nagłych przypadkach do czasu przybycia lekarza,
- 4) profilaktykę chorób kobiecych i patologii położniczych,
- 5) działalność edukacyjno-zdrowotną w zakresie przygotowania młodzieży do życia w rodzinie oraz metod planowania rodziny, ochrony macierzyństwa i ojcostwa,
- 6) realizację zleceń lekarskich w procesie diagnostyki, leczenia i rehabilitacji,
- 7) samodzielne udzielanie w określonym zakresie świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych.

3. Za wykonywanie zawodu położnej przez osobę, o której mowa w ust. 1, uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu położnej,
- 2) prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie opieki położniczej,
- 3) kierowanie pracą zawodową pielęgniarek i położnych.